

18. Ἐλθόντος δὲ τοῦ ἡγεμόνος Μαρκιανοῦ ἐν τῇ πόλει τῇ καλουμένη Γάγγρα ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ προσκαλεσάμενος τὸν μακάριον Ὑπάτιον λέγει πρὸς αὐτόν· « ἄκουσόν μου καλῶς σοι συμβουλευόντος. Ἐμαθον γὰρ ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ὡς κακοῦργον ἐσταύρωσαν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἐκ πορνείας γεγεννημένον ὃν ὡς θεὸν ὀνομάζεις, καὶ τοὺς θεοὺς λοιδορεῖς καὶ γόης ὑπάρχεις· νῦν οὖν ἀπόθου τὰς γοητείας σου καὶ προσελθὼν θῆσαι τοῖς θεοῖς καὶ ἀπαλλάγηθι τῶν βασάνων ». Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἅγιος λέγει πρὸς αὐτόν· « ὁ θεὸς ὃν ἐγὼ λατρεύω φοβερὸς καὶ ἰσχυρὸς ἐστίν, ὃν σὺ οὐχ ὄρῃς οὔτε οἱ μετὰ σοῦ ὄντες ὅτι σκοτεινοὶ ὑπάρχετε τὸν νοῦν. Ἐγὼ οὖν βλέπω αὐτὸν καὶ προσκυνῶ καὶ λατρεύω· τοὺς δὲ θεοὺς οὓς σὺ λατρεύεις κωφοὶ καὶ ἄλαλοι δαίμονές εἰσιν ». Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἡγεμὼν λέγει πρὸς αὐτόν· « παῦσαι τῆς φλυαρίας ταύτης ». Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἅγιος Ὑπάτιος λέγει πρὸς αὐτόν· « ἀσεβῆς (*) καὶ παράνομος καὶ τῆς ἀληθείας ἐχθρὸς, αἰσχύνθηθι καὶ μείνον ἄλαλος ». Καὶ εὐθέως ἐγένετο ἄλαλος (1). Ἡ δὲ γυνὴ τοῦ ἡγεμόνος λέγει πρὸς αὐτόν· « ἔασον αὐτὸν γενέσθαι ὑγιῆ καὶ πιστεῦω κἀγὼ ». Ὁ ἅγιος Ὑπάτιος λέγει πρὸς τὸν ἡγεμόνα· « λαβὲ παρορησίαν λαλεῖν ». Καὶ εὐθέως ἐλάλησεν. Ἰδόντες δὲ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες λέγουσι αὐτῷ· « οὗτος ὁ ἄνθρωπος γόης καὶ μάγος ἐστίν καὶ ἀπάλαξον αὐτὸν ἐν τάχει » (2) [240]. Ἐκέλευσεν δὲ ὁ ἡγεμὼν ἀγρίους ἵππους τρεῖς ἀγαγεῖν καὶ ἄλυσεις τρεῖς καὶ δεθῆναι αὐτὸν ὀπίσω τῶν ἵππων καὶ ἀπολυθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὄρος ὥστε διὰ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ξύλων προσκρουόμενος ἀπαλλαγῆ· προσκρουομένου δὲ αὐτοῦ ἀπέσπασαν οἱ ἀρμονίαι τῶν ὀστέων αὐτοῦ καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ ἅπαντα· οἱ δὲ ἵπποι οἱ σύροντες αὐτὸν ἐρράγησαν· εἰς δὲ ἐκ τῶν στρατιωτῶν ὀνόματι Κλεόνικος (3) λέγει πρὸς τὸν ἡγεμόνα· « κέλευσον συναχθῆναι τὰ ὀστά αὐτοῦ ἅπαντα καὶ τὰ μέλη ἐπὶ σάκκου τριχίνου καὶ χωσθῆναι αὐτὰ μήπως οἱ χριστιανοὶ λάβωσιν αὐτὰ καὶ πιστεῦσωσιν εἰς αὐτά ». Ἐποίησαν δὲ οὕτως. Καὶ ἐκέλευσεν ὀρυχθῆναι λάκκον πήχεις ἑπτὰ τὸ βάθος καὶ βαλεῖν αὐτὰ ἐκεῖ καὶ ἐπάνω αὐτῶν ἄσβεστον κοφίνους ρ' καὶ ὄξος ὁμοίως (4). Καὶ κυλίσαντες λίθον ἄνδρες ἑκατὸν ἐνενήκοντα πέντε ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτοῦ ἕως ἡμερῶν τεσσαράκοντα. Πληρωθέντων δὲ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἐκέλευσεν ὁ ἡγεμὼν τοῖς ὑπηρέταις αὐτοῦ λέγων· « ἀπελθόντες ἀνοίξατε τὸν λάκκον καὶ ξύσατε τὰ ὀστά τοῦ βιοθανάτου ἐκείνου καὶ θίψατε αὐτὰ εἰς τὸ πέλαγος τῆς θαλάσσης. Ἀπελθόντων δὲ τῶν δημίων καὶ κυκισάντων τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας εἶδον τὸν ἅγιον Ὑπάτιον ἐσιῶτα μέσον τοῦ λάκκου καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ λευκὴ ὡς τὸ φῶς. Ὡς δὲ εἶδον αὐτὸν ἐσιῶτα καὶ ψάλλοντα ἐβόησαν λέγοντες· « ἀληθῶς μέγας ὁ θεὸς τῶν χριστιανῶν ». Καὶ πεσόντες παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· « βάπτισον ἡμᾶς ». Ὁ δὲ ἅγιος λέγει αὐτοῖς· « τεκνία μου, [240] ἔάν πιστεύητε εἰς τὸν Χριστὸν ἔχετε βαπτισθῆναι ἐκ τοῦ αἵματος ὑμῶν (5) ». Ἀπο-

(*) *cod.* ἀσεβῆ.

(1) καὶ εὐθέως ἐγέν. ἄλ. d. C — καὶ εὐθέως ἐλάλ. d. C.

(2) ἀπάλλ. αὐ. τοίνυν ἐν τάχει τοῦ ζῆν V.

(3) κλειονιδος R.²

(4) ὁμοίως στάμνους ἑκατὸν V — ἀσβέστην... ὄξος μέτρα ρ' R.¹

(5) ἐκ τοῦ αἵματος ὁ tantum C.